

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1019/2024
09.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Станчетић, адвокат из ..., против туженог „Футура плус“ ад Београд, чији је пуномоћник Божур Лакетић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1647/23 од 19.05.2023. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1647/23 од 19.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 292/18 од 12.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог од 22.09.2017. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду са пратећим анексма. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 34.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1647/23 од 19.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијену одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. овог закона јер другостепени суд није погрешно применио одредбе овог закона, а што је могло утицати на доношење правилне и законите одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време на радном месту продавац у киоску. Тужилац је био привремено спречен за рад од 01.05.2017. године до 04.05.2017. године због операције катаракте на очима, затим је користио годишњи одмор, а након истека годишњег одмора тужилац није дошао на посао 03.07.2017. године, због чега му је побијеним решењем од 22.09.2017. године, отказан уговора о раду због неоправданог изостанка са посла од 01.07.2017. године до 20.07.2017. године, а да о разлозима недоласка на посао није обавестио надређеног, на који начин није поштовао радну дисциплину прописану општим актима послодавца и уговором о раду, у смислу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и чл. 18. став 3. тачка 4. Уговора о раду. Пре доношења решења тужиоцу је достављено писано упозорење од 25.08.2017. године о разлозима за отказ уговора о раду на које се тужилац писмено изјаснио негирајући повреду радне дисциплине која му се ставља на терет. Утврђено је да је тужиочев надређени ББ позвао тужиоца да дође на рад како би урадио попис и почео да ради у киоску, да је тужилац одговорио да ће доћи 03.07.2017. године, али се није појавио на радном месту.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен, јер су се у конкретном случају стекли услови за отказ уговора о раду на иницијативу послодавца због тога што је тужилац починио повреду радне дисциплине која му је стављена на терет јер је изостао са рада у периоду од 01.07.2017. године до 20.07.2017. године, а није доставио документацију којом би оправдао одсуство са рада.

Према члану 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05 ... 75/14), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом уколико не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Чланом 18. став 3. тачка 4. Уговора о раду од 01.10.2014. године, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени не поштује радну дисциплину прописану Правилником о раду, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца и то нарочито у случају неоправданог изостајања са рада у трајању дужем од три радна дана узастопно или пет радних дана са прекидима у току три месеца.

У поступку је утврђено да је тужиоцу спреченост за рад престала закључно са 30.06.2017. године, па је био у обавези да се наредног радног дана, односно 01.07.2017. године, јави на рад, што он није учинио, већ је непосредног руководиоца телефоном обавестио о изостанку и рекао да ће доћи на посао 03.07.2017. године, али се није појавио на радном месту, нити је доставио документацију којом би оправдао одсуство са рада, што представља непоштовање радне дисциплине у смислу наведених законских одредаба и одредаба уговора о раду и Правилника о раду туженог. Поступак отказа уговора о раду спроведен је у складу са законом, а тужиоцу је омогућено право на одбрану достављањем писменог упозорења сагласно члану 180. став 1. закона.

Наводи ревизије којима се указује да тужени није омогућио тужиоцу приступ код послодавца у суботу 01.07.2017. године, јер запослени у управној згради суботом не раде, па није могао да донесе медицинску документацију и дознаке, нити је обавештен о распореду/промени распореда радног времена, нису од утицаја на другачије решење конкретног спора. Код чињенице да тужилац није долазио на посао од 01.07.2017. године до 20.07.2017. године (изостао је дуже од 3 радна дана узастопно), а да о разлозима изостанка није обавестио туженог нити је доставио доказ о оправданости изостанка са посла. Тужилац до окончања парнице није доставио доказе који оправдавају његов изостанак са рада у наведеном периоду. Поред тога, тужилац по сопственој вољи и одлуци није долазио на рад нити је показао било какву жељу или намеру да почне да ради, јер је у телефонском разговору са регионалним менаџером ВВ 03.07.2017. године, који је од тужиоца захтевао да дође на ... пијацу и учествује у попису киоска, навео да није на боловању и да не може да дође да ради (што је тужилац сам потврдио у свом исказу) већ је неоправдано изостајао са рада, иако је знао да на тај начин чини повреду радне дисциплине, па се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. ЗПП.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда и оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић